ఎన్.టి.ఆర్ పురాణ పాత్రలు

– డా. నందమూరి లక్ష్మీపార్వతి

డా.లక్ష్మీపార్వతిగారు డాక్టరేట్ కోసం సమర్పించిన సిద్ధాంతగ్రంథం **'ఎన్.టి. ఆర్ పురాణపాత్రలు - భారతీయ పురాణ సంప్రదాయం చలనచిత్ర శైలీకరణ'** నుంచి ఎంపిక చేయబడిన కొన్ని భాగాలు - కౌముది పాఠకులకోసం ప్రత్యేకం..!!

(గత సంచిక తరువాయి)

అలాగే దేవలోకాన్ని దేవతల్ని విమర్శిస్తూ "మానవుల్ని ఎంత మోసం చేస్తున్నారు. దేహమే కాలిపోయాక వచ్చి అనుభవించేదేముందయ్యా. మానవజాతిని తప్పుదారిపట్టిస్తున్నారు. మానవ మేధాశక్తి విరించి నూతన ప్రయోగానికి దారితీసింది" అంటూ హేతువాద భూమికను చాటుతాడు. ఈ సంభాషణలన్నింటి వెనుక సంస్కరణవాదం, దేవతల పట్ల ఒక అసహ్యతాభావాన్ని పెంపొదిస్తూ మానవ జాతి గొప్పతనాన్ని అడుగడుగునా పొగుడుతుంటాడు.

ఈ పాత్రలో ఎందుకో ఆయన నటన కూడా అంత సహజంగా లేదు. మాటలు చాలా కృత్రిమంగా ఉన్నాయి. దుర్యోధనుడి శైలిలో మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించి విఫలులయ్యారు. కొత్తదనం కోసం తపనపడేవారు. కనుక సంభాషణలు నాగభైరవగారిచేత వ్రాయించారు. అయినా అందులో నూతన శైలి వారు కూర్చిందే ప్రతి సంభాషణ చివర 'ఏమయ్యా' అనేది చేర్చి రాయించారు. దాంతో ప్రజలకు విసుగొచ్చింది. హరిశ్చంద్ర పాత్ర ద్వారా సత్యధర్మాలు మానవులే ఆచరించగలరని వివరించారు. అలాగే దశరథాత్మజుడైన రాముని గొప్పతనాన్ని లోకానికి తెలియపరచి అతనికి అనేక దివ్యాస్త్రాలు బోధించి లోకానికి రావణపీడను తొలిగించటానికి కారకుడైంది కూడా విశ్వామిత్రుడే అని చెప్పించారు. ప్రధానంగా దుష్యంతునిచేత అవమానించబడ్డ శకుంతలను మారువేషంలో తానే రక్షించి ఒక ఆశ్రమంలో సంరక్షణ కలిపించినట్లు కలిపించారు. ఇక్కడ తలపండిపోయిన గొప్ప తాత్త్వికుడిగా రామారావుగారి నటన నిజంగానే పండిపోయింది. చివరకు శకుంతలా దుష్యంతులను కలిపి వారి కుమారుడైన భరతుని పేరుతో ఈ దేశం 'భరతవర్ష' అని పిలవబడుతుందని చెప్పి తపస్సుకు వెళ్తారు. చివరి దృశ్యం అద్భుతంగా ఉంది. నిజంగా ఈ దృశ్య చిత్రీకరణ కోసం రామారావుగారు హిమాలయాలకు వెళ్ళారు. మంచి చలిలో ఒంటిమీద చొక్కాలేకుండా గాయత్రిని ఉపాసించే దృశ్యాన్ని అద్భుతంగా చిత్రీకరించారు.

ఓం - భూర్భువస్వః
తత్సవితుర్వరేణ్యం
భర్గోదేవస్య ధీమహి
ధియోయోనః ప్రచోదయాత్||

అనే గాయత్రీ బీజాక్షరాలను ఆ దేవి ప్రత్యక్షమై భూమికందించినట్టు చూపించడంతో, కథ సుఖాంతమౌతుంది. పరులకోసమే తన తపస్సంతా వ్యర్థపరచుకుంటూ ఎన్నో యుగాలు మానవాభ్యుదయం కోసమే కృషి చేసి మానవ హితుడుగా, మంచి మిత్రుడిగా మిగిలిపోయిన ‘విశ్వామిత్రుని’ కథను చాలా కష్టపడి తీసారు కాని చిత్రం విజయవంతం కాలేకపోయింది. అయినా విశ్వామిత్ర పాత్రను ప్రజలకు అందించాలనే వారి తపన తీరింది. నిజంగా ఆయన విశ్వామిత్రులే.

ఎన్టీయార్ ‘శివుడి’ పాత్ర పోషణ

ఎన్టీయార్ శివుడిగా పాత్రపోషణ చేసిన చిత్రాలు రెండు. ఒకటి ‘దక్షయజ్ఞం కాగా మరొకటి ‘ఉమా చండీ గౌరీ శంకరుల కథ’, ‘ఉమా చండీగౌరీ శంకరుల కథ’గా శివుడిగా ఎన్.టి.ఆర్. అతిథిపాత్ర పోషించారని చెప్పొచ్చు. కైలాసంలో పార్వతీపరమేశ్వరుల నడుమ జరిగే వాగ్వివాదం, పార్వతి భూలోకంలోనే జన్మించడం.. పార్వతిని వెదుక్కుంటూ కైలాసనాధుడైన శివుడు ‘శంకరుడిగా, కైలాసనాధుడిగా ఎన్టీయార్ నటన చిరస్మరణీయమై నిలుస్తుంది. శివుడు అందంగా ఉండడమనే లక్షణం ఎన్టీయార్ అందగాడు కావడంతో అలరిందనిపిస్తుంది. తాండవం అభినయించే దృశ్యాల్లోను, పార్వతి భక్తిని గ్రహించి ఆమెని పరిణయమాడే దృశ్యాలలోను, దక్షుడిని క్షమించే దృశ్యాల్లోను ఎన్టీయార్ నటన ఎవ్వరినైనా తన్మయుల్ని చేస్తుంది. ‘దక్షయజ్ఞం’ షూటింగ్ జరుగుతుండగా తనకు ప్రీతిపాత్రుడైన కుమారుడు రామకృష్ణ అకాల మరణం చెందడంతో ఎన్టీయార్ ఈ సంఘటనని సెంటిమెంట్‌గా భావించి శివుడిగా ఆ తర్వాత ఏ చిత్రంలోను నటించకూడదని నిర్ణయించుకున్నారట.

రామ, రావణ రెండూ రామారావే ధరించిన ‘శ్రీరామ పట్టాభిషేకం’

ఎన్.టి.ఆర్ స్వీయ దర్శకత్వంలో రాముడిగా, రావణుడిగా రెండు పాత్రల్ని శ్రీరామపట్టాభిషేకంలో పోషించారు ఒక రకంగా సాహసం అని చెప్పవచ్చు అయితే పూర్వం ‘శ్రీ కృష్ణపాండవీయం’లో శ్రీకృష్ణ, దుర్యోధన పాత్రల్ని పోషించి ఉండడంతో ధైర్యంగా ఈ ప్రయత్నానికి ఎన్.టి.ఆర్ ఏదో ప్రభావానికి లోనై ఈ చిత్ర నిర్మాణం తలపెట్టి ఉంటారనే భావన కలుగుతుంది. అది భావనకాదు నిజం. అప్పటికే విడుదలై విజయవంతమైన వేనోళ్ళ దృశ్యకావ్యాలుగా కీర్తించబడుతున్న ‘బాపు’ నిర్దేశకత్వంలోని సంపూర్ణరామాయణం, సీతా కళ్యాణం చిత్రాలు శ్రీరామపట్టాభిషేకానికి స్ఫూర్తిగా కనిపిస్తాయి. సెట్టింగులు, నేపథ్య సంగీతం, షాట్ డివిజను ఆర్టిస్టులు ఎంపిక ఇలా అన్నీ ఆ రెండు చిత్రాలకు దగ్గరగా ఉంటాయి. దర్శకుడిగా ఎన్.టి.ఆర్‌కి సంతృప్తినిచ్చినా కథానాయకుడిగా ఎన్.టి.ఆర్ (రాముడు), ప్రతి కథానాయకుడైన ఎన్.టి.ఆర్.ని (రావణుడు) హతమార్చే దృశ్యాలను ప్రేక్షకులు జీర్ణించుకోలేకపోయారు. ఎన్.టి.ఆర్.కి ‘రావణబ్రహ్మ’ పాత్రపోషణ అన్నా, ఆ పాత్ర అన్నా మిక్కిలి ఇష్టం. రావణపాత్ర పొషణలో ఎన్.టి.ఆర్ ‘అద్భుతం’ అన్న రీతిలో కళ్ళకు విందు చేస్తారీ చిత్రంలో అందుకే సామ్యం కుదరక ఫలితం ఆశించినంతగా లేకపోయింది.

బాపురమణలతో ఎన్.టి.ఆర్ ‘శ్రీరామాంజనేయ యుద్ధం’లో మరో మారు శ్రీరాముడిగా జేజేలందుకున్నారు. ప్రధానంగా ‘దశావతార’ రూపంలో ఎన్.టి.ఆర్ ముగ్ధ మనోహరంగా సాక్షాత్కరిస్తారు.

శ్రీమద్‌విరాట పర్వం

‘దానవీరశూరకర్ణ’ చిత్రం సాధించిన విజయం మరోమారు ఎన్.టి.ఆర్‌ని భారత కథ నేపథ్యంలో చిత్ర నిర్మాణానికి బీజాలు వేయించింది. ఈసారి తనకెంతో ఇష్టమైన ‘నర్తనశాల’ చిత్రం ప్రేరణతో ఎన్.టి.ఆర్ స్క్రిప్టు సమకూర్చుకున్నారు. ‘శ్రీమద్‌విరాటపర్వం’గా తెరకెక్కిన చిత్రంలో ఎన్టీయార్ ఏకంగా ఐదు పాత్రలు పోషించారు. పౌరాణిక చిత్రాల్లో ఇదో రికార్డు అయినప్పటికీ ‘నర్తనశాల’ గతంలో భారీ విజయాన్ని స్వంతం చేసుకుంది, అందులో ఎస్వీ.రంగారావు, సావిత్రీ, ఎన్టీరామారావులు పోటాపోటీగా నటించడం లోక విదితమే.

‘శ్రీమద్‌విరాట పర్వం’లో శ్రీకృష్ణ, సుయోధన, అర్జున, బృహన్నల, కీచకపాత్రలను ఎన్టీయార్ పోషించారు. అర్జునుడిగా బృహన్నలగా ఎన్టీయార్ నర్తనశాలలో జీవించారు. శ్రీకృష్ణుడిగా, సుయోధనుడిగా అప్పటికే శ్రీకృష్ణపాండవీయం, దానవీరశూరకర్ణ చిత్రాలేవీ

ప్రేక్షకుల మనోఫలకం పైనుండీ చెరిగిపోని శాశ్వత ముద్రను వేసి ఉన్నాయి. ఈ సమయంలో ఎన్టీయార్ నాలుగు పాత్రలతోపాటు ఎస్వీ. రంగారావుగారు శిఖర సమానంగా ప్రాణప్రతిష్ఠ చేసిన కీచక పాత్రను ఎంచుకోవడం. ఎన్టీయార్ నటన బాగున్నా కంటికి లెన్సులు వాడడం, భారీ ఆహార్యం ఆ పాత్ర ఔచిత్యానికి భంగం కలిగించాయి. నర్తనశాలలో కీచకుడి పాత్ర ప్రవేశించి, భీముడి చేతిలో కీచకుడి వధ జరిగేంతవరకూ సన్నివేశాలు బలంగా ఉండి వేగవంతంగా సాగుతాయి, ఆ కాస్సేపూ కీచకుడిదే పైచేయి. శ్రీమద్విరాట పర్వంలో ఆ 'వేగం' కొరవడడమే కాక సమాసాలతో కూడిన సుదీర్ఘ సంభాషణలు, ఎన్టీఆర్, వాణిశ్రీలు అప్పటికే నాయికా, నాయకులుగా ఒక వెలుగు వెలిగి ఉన్నారు, ఇక్కడ కీచకుడు ద్రౌపది(వాణిశ్రీ) వాదించుకోవడం ప్రేక్షకులకు ఎబ్బెట్టు కలిగించింది. నర్తనశాలలో కీచకుడిగా ఎస్వీ.రంగారావుగారు ద్రౌపదిగా సావిత్రిని చతురోక్తులతో 'సీతవా లేక సావిత్రివా' అనడంవంటి మాటలు ఎవరూ మర్చిపోలేరు, ఆ విరుపులు అలాంటివి ఇక్కడ కొరవడింది అదే సుయోధనుడు అభిమానధనుడు, రారాజు అయితే కీచకుడు శృంగార ప్రియుడు, రసికుడు, ధీరుడూనూ.. పైగా భీముడైన కైకాల సత్యనారాయణ కీచకుడైన ఎన్టీయార్‌ని వధించడం ప్రేక్షకులు భరించలేకపోయారు. దానవీరశూరకర్ణలో దుర్యోధనుడైన ఎన్టీయార్‌ని భీముడైన సత్యన్నారాయణ గదాదండంతో మోదడానికి శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ అయిన ఎన్టీయార్ చిరునవ్వుతో అభయమిస్తూ కనిపిస్తాడు. కార్యసాఫల్యత చెంది ప్రేక్షకులు సంతృప్తి చెందడం కనిపిస్తుంది. శ్రీమద్విరాటపర్వంలో ఇలాంటి పొరపాట్లెన్నో ఫలితం నిరాశాజనకంగా రావడానికి కారణమైంది. 'విరాటపర్వం' తర్వాత ఎన్టీయార్ భారత పాత్రలతో చిత్ర నిర్మాణం చేపట్టలేదు...

రావణుడిగా పాత్రపోషణ - భూకైలాస్, సీతారామకళ్యాణం,

చేసిన చిత్రాలు - శ్రీరామపట్టాభిషేకం, బ్రహ్మర్షి విశ్వామిత్ర (గెస్ట్)

శ్రీకృష్ణుడిగా - సొంత ఊరు, మాయాబజార్, వినాయకచవితి, దీపావళి, శ్రీకృష్ణావతారం, శ్రీకృష్ణాంజనేయ యుద్ధం, శ్రీకృష్ణపాండవీయం, శ్రీకృష్ణవిజయం, శ్రీకృష్ణసత్య, దానవీరశూరకర్ణ, శ్రీమద్విరాట పర్వం, గోపాలుడు భూపాలుడు (గెస్ట్)

శ్రీరాముడిగా - లవకుశ, చరణదాసి (గెస్ట్), శ్రీరామాంజనేయ యుద్ధం, శ్రీరామ పట్టాభిషేకం, అడవి రాముడు (గెస్ట్), భక్త రామదాసు (గెస్ట్) సుయోధనుడిగా - శ్రీకృష్ణపాండవీయం, దానవీరశూర కర్ణ, శ్రీమద్విరాట పర్వం

మరికొన్ని

పురాణపాత్రలు కాకున్నా శ్రీమద్విరాట పోతులూరి వీరబ్రహ్మేంద్రస్వామి చరిత్ర చిత్రంలో కాలజ్ఞానాన్ని సృష్టించిన వీరబ్రహ్మేంద్రస్వాముల వారిగా నటించగా, ఇదే చిత్రం ప్రారంభంలో శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులుగా, గౌతమ బుద్ధునిగా, శ్రీరామానుజాచార్యులుగా, యోగి వేమనగా కాస్సేపు పాత్రపోషణ గావించారు.... రామాయణం లాంటి మహాకావ్యాన్ని భారత జాతికందించిన 'వాల్మీకి' మహర్షిగా కూడా ఎన్టీయార్ నటించారు.

ఉపసంహారం

ఒక సాహిత్యానికీ మరో సాహిత్యానికి మానవ విజ్ఞాన సంబంధిత ఇతర అంశాలకు మధ్య సంబంధాలను, పరస్పర ప్రభావాలను అధ్యయనం చేసే విధానాన్ని తులనాత్మక సాహిత్యమంటారంటూ, ప్రపంచవ్యాప్తంగా తులనాత్మక సాహిత్య రంగం కృషిచేసే ప్రముఖులు నిర్వచించారు. అనేక సహస్రాబ్దాల చరిత్ర ఉన్న ఒక విజ్ఞాన రంగం సాహిత్యమైతే, ఆధునిక కాలంలో వికసించినా, చాలా తక్కువకాలంలోనే ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అత్యంత ప్రభావాన్ని నెరపిన మరో విజ్ఞాన రంగం చలన చిత్రం. సాహిత్యంలోలాగే చలనచిత్రాలలో కూడా అనేక ప్రక్రియాభేదాలు వికసించినా, 'సినిమా' అనేమాట కథారూపకమైన చిత్రానికే రూఢికెక్కి నిలిచింది. అంటే ఆధునిక పారిశ్రామిక విప్లవ ఫలంగా సిద్ధించిన సాంకేతిక అఖ్యాయక సినిమా అనేమాట యదార్ధమై ఉన్నది. అందువల్లనే దానిని కూడా సాహిత్యప్రక్రియలో భేదంగానే భావించి, ఇటీవలి కాలంలో విశ్వవిద్యాలయ స్థాయిలో పరిశోధనా కార్యక్రమ ఆశయం. సాంప్రదాయికంగా

వస్తున్న భారతీయ పురాణ వాఙ్మయాన్ని, చలనచిత్ర మాధ్యమంలో ఒక గొప్ప సమకాలీన కళాస్రష్ట ఎలా శైలీకరించి ప్రదర్శించారో నిరూపించడం ఈ పరిశోధనా లక్ష్యం.

ఒక పాత్రను ఒక మహాకవి ఎంతటి భావనాబలంతో ఊహించి అక్షర మాధ్యమంలో ఆవిష్కరిస్తాడో, ఒక మహానటుడు కూడా అంతే భావనాబలంతో సంభావించి రూపమాధ్యమంలో ఒక గొప్ప సమకాలీన కళాస్రష్ట ఎలా శైలీకరించి ప్రదర్శించారో నిరూపించడం ఈ పరిశోధనా లక్ష్యం.

తిక్కన వంటి మహాకవి పరమభావుకతతో, శిల్పసౌష్టవంతో అక్షర భాషలో తీర్చిదిద్దిన వాటిని, డా నందమురి తారకరామారావు వంటి మహానటుడు అదే భావుకతతో, శిల్పశైలీ విన్యాసాలతో ఆంగిక భాషలో తీర్చిదిద్దాడు. అది అక్షర భాష అయితే, ఇది ఆంగిక భాష, మాధ్యమాలు వేరైనా, సృజనాత్మకత తీరుతెన్నులు ఒకటే - ఆయా మాధ్యమాలకు సంబంధించిన మార్పులు మాత్రం ఉండవచ్చు కాని, సృజనాత్మకత స్వభావంలో మాత్రం మార్పులుండవు.

భారతీయ సాహిత్యంలో అత్యంత విశేషమైన ప్రక్రియ పురాణం. సామాన్య ప్రజానీకంలో భారతీయ సంస్కృతి విలువలు తరతరాలుగా సహస్రాబ్దాలుగా వ్యాప్తమౌతూ రావడానికి భారతీయ పురాణవాఙ్మయమే ప్రధాన కారణమంటే అతిశయోక్తి కాదు. బ్రిటానికా విజ్ఞాన సర్వస్వం నిర్వచించినట్లు పురాణం ఒక సంకీర్ణ సాంస్కృతిక వాస్తవం అనే మాటను అంగీకరిస్తే ఆ సంకీర్ణతలో ఒక ద్వైవిధ్యత దాగి ఉంది. ఆ ద్వైవిధ్యతలో ఒక పార్శ్వం గతకాలానికి సంబంధించినదయితే, మరో పార్శ్వం ఏనాటికానాడు వర్తమాన కాలానికి సంబంధించినదవుతున్నది. అంటే గతకాలీనత ఒకవైపు, సమకాలీనత ఒకవైపు పురాణ ప్రతీకల్లో పెనవేసుకుని ఉన్నాయి. అందుకే పురాణ సాహిత్యం జాతి సంస్కృతికి అద్దం పట్టే నిరంతర స్ఫూర్తినిచ్చే చిరంతన సాహిత్యంగా కీర్తినందుతున్నది. ఆ కారణంగానే చలనచిత్రం వంటి ఆధునిక సాంకేతిక ఆఖ్యాయిక రూపం కూడా పురాణ వాఙ్మయాన్ని తన ప్రధాన వస్తువుగా స్వీకరించింది. దానిపట్ల ప్రజలకున్న ఎడతెగని ఆదరణే అందుకు కారణం.

ప్రవేశికలో పరిశోధనా లక్ష్యం, వ్యాప్తిని వివరించాక, తొలిప్రకరణమైన ‘భారతీయపురాణ సంప్రదాయం‘లో భారతీయ సాహిత్యంలో పురాణప్రక్రియ విఖాసం దానివెనుక ఉన్న చారిత్రక కారణాలు, దాని బహుముఖీనత, ఆధునిక కాలంలో పురాణ వాఙ్మయం పట్ల జరుగుతున్న బృహత్తర కృషి మొదలైన అంశాలను వివరించి, చలనచిత్రరంగం ఏ కారణంగా పురాణ వాఙ్మయాన్ని అంతగా ఆదరిస్తున్నదో వివరంగా నిరూపించి చెప్పడం జరిగింది.

రెండవ ప్రకరణమైన ‘సాహిత్యం - సినిమా: అంతస్సంబంధాలు‘లో సినిమా ఎలా ఒక ఆధునిక సాహిత్య భేదమవుతున్నదో నిరూపించి చెప్పి, మౌలికంగా సాహిత్యానికి సినిమాకు మధ్యగల అంతస్సంబంధాలను పరస్పర ప్రభావాలను వివరించి, వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలకు చిత్ర మాధ్యమంతో ఉన్న సంబంధాలను నిరూపించడం జరిగింది.

మూడవ ప్రకరణమైన ‘తెలుగు చలనచిత్ర వికాసం‘లో ప్రపంచంలోనూ, భారతదేశంలోనూ సినిమా అవతరణను స్థూలంగా పరిచయం చేసి, తెలుగులో చలనచిత్రరంగం ఎలా ఎదిగి బృహత్తరమైన రూపాన్ని ధరించిందో వివరించి చెప్పడం జరిగింది. అందులో పౌరాణిక చలనచిత్ర వికాసాన్ని ప్రత్యేకంగా పరిచయం చేయడం జరిగింది.

నాలుగవ ప్రకరణమైన ‘డా.ఎన్.టి.ఆర్ గారి జీవితం: కళాసేవ‘లో స్థూలంగా డా.నందమూరి తారక రామారావుగారి జీవితాన్ని, వారి కళారంగ ప్రవేశాన్ని, నాటక రంగసేవను, చలనచిత్ర రంగప్రవేశాన్ని, అందులో వారు సాధించిన విజయపరంపరను, వారి కళా జీవితంలోని వివిధ కోణాలను వారి భావదృక్పథాలను పరిచయం చేయడం జరిగింది.

ఐదవ ప్రకరణమైన ‘శైలీకరణ: నాట్యశాస్త్ర సమన్వయం అనే ప్రకరణంలో నాట్యశాస్త్రపరిమితులలో శైలీకరణను నిర్వచించి, లోకధర్మి, నాట్యధర్మి భేదాలతో శైలీకరణ అనే పరికల్పనను సమన్వయించి, రామారావుగారు తనదిన విశిష్టశైలిని ఎలా రూపొందించుకున్నారు. అందులోని ముఖ్యలక్షణాలేమిటి అన్న వాటిని నిరూపించి చెప్పడం జరిగింది.

ఆరవ ప్రకరణమైన ‘డా.ఎన్.టి.ఆర్ పురాణపాత్ర పోషణ: శైలీకరణ‘ అనే ప్రకరణంలో డా నందమురి తారక రామారావుగారు ధరించిన వివిధ పురాణ పాత్రలను, అందులో వారి అభినయ శైలిని, ఆ పురాల పాత్రల రూపీకరణలో నిక్షిప్తమైన దృక్పథాలను, వారి సాఫల్యాలను, వైఫల్యాలను (ఆ) భారత పాత్రలు (2) రామాయణ పాత్రలు (3) ఇతర పాత్రలు అనే మూడు వర్గాలుగా విదదీసి సవిమర్శకంగా పరిశీలించడం జరిగింది.

అనుబంధంగా, డా రామారావుగారితో సాన్నిహిత్యం కలిగి, చిత్రరంగంలో వారితోపాటు కలిసి పనిచేసిన ప్రముఖులు డా.రామారావుగారి కృషిపై వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాల మూల పాఠాలను పొందుపరచి ఇవ్వటం జరిగింది.

తెలుగులోనేకాక, యావద్భారత చలన చిత్రరంగంలోనే తనదంటూ ఒక ప్రత్యేకమైన శైలిని, శిల్పవిన్యాసాన్ని సమకూర్చుకుని, పురాణపాత్రలను వినూత్నరీతిలో చలనచిత్ర మాధ్యమంలో శిల్పీకరించిన పాత్రలను, వారు ఆంగిక మాధ్యమంలో ఆవిష్కరించి, వాటిని మరింత జనప్రియం చేశారు. వారి ఆ బృహత్తర కృషిని సాహిత్య - సినిమాల సంబంధ పరిధిలో సమన్వయిస్తూ తులనాత్మకంగా చేసిన అధ్యయన కృషి ఫలితం ఈ పరిశోధన గ్రంథం.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments